

9. TEVBE SÛRESİ سُورَةُ التَّوْبَةِ

129 âyettir. 128 ve 129. âyetler Mekke'de,
diğerleri Hicret'in 9. yılında Medine'de nâzil olmuştur.
Adını sûrenin 104. âyetinden almaktadır.
Başlıbaşına bir sûre olup olmadığı münakaşalı olduğu için
başına besmele yazılmamıştır.

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١﴾

★ 1 Allah ve Rasûlünden, antlaşmalara sınır getirme ve iptal kararnamesidir bu.

Kendileriyle antlaşmalar yaptığınız, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında, Allah'a ortak koşan müşriklere.

فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ

وَأَنَّ اللَّهَ مُخْزِي الْكَافِرِينَ ﴿٢﴾

2 Bu ilan tarihinden itibaren, ekonomik ve ticarî menfaatlerinizden yoksun kalarak dört ay süre ile, güvenlik içinde ülkeye serbestçe girip çıkabilir, yeryüzünde yaşayabileceğiniz yerler arayabilirsiniz. İyi bilin ki, siz Allah'ı âciz bırakacak, onun koyduğu kuralların dışına çıkarak yakalarınızı kurtaracak değilsiniz. Allah kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden kâfirleri kesinlikle rezil, rüsvay edecektir.

وَإِذَا ن مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ

مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا

أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣﴾

3 Allah ve Rasûlünden Hacc-ı Ekber günü (Büyük Ziyaret günü - Bayramın 1. günü) insanlara, bir ilân, bir ultimatodur:

Allah ve Rasûlü, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında, Allah'a ortak koşan müşriklerle, putpe-restlerle yapılan antlaşmalara artık bağlı değildir, Allah ve Rasûlünün müşriklere taahhüdü sona ermiştir. Eğer hemen isyandan vazgeçer, Allah'a itaate yönelir, tevbe ederseniz bu sizin için hayırlıdır. Eğer tevbeden, imandan yüz çevirir, Allah'a isyana, güç ve iktidarınızı kullanarak halkı yönlendirmeye devam ederseniz, Allah'ın azâbından kurtulamazsınız. Biliniz ki, Allah'ı âciz bırakacak, koyduğu kuralların dışına çıkacak, yakalarınızı kurtaracak değilsiniz. Kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar edenlere, kâfirlere, kendileri için can yakıp inleyen, derilerini kavuran müthiş azap olduğunu haber ver

إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا

عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَى مُدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٤﴾

4 Ancak, kendileriyle antlaşma yapmış olduğunuz, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında, Allah'a ortak koşan müşriklerden, antlaşma şartlarına uyan, size olan taahhütlerini hiçbir şekilde ihmal etmeyen, size karşı hiçbir kimseye yardımda bulunmayanlar, arka çıkmayanlar bunun dışındadır. Siz de, onlarla olan antlaşmalarınızın hükümlerine antlaşma sürelerinin sonuna kadar uyun. Allah kendisine sığınıp, emirlerine yapışarak, günahlardan arınıp, azaptan korunanları, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davrananları, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olan mü'minleri sever.

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ

وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ

وَاتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾

5 Allah'ın savaşı haram kıldığı aylar çıkınca, ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında, Allah'a ortak koşan müşrikleri nerede bulursanız öldürün, yakalayın, hapsedin, bütün geçit başlarını tutun.

Eğer tevbe ederler, isyandan vazgeçerek Allah'a itaate yönelirler, namazı erkânına, şartlarına, vaktine riayet ederek, âşikâre kırlarlar, vicdanlarını, servetlerini, sosyal bünyelerini arındıran, berekete vesile olan zekâtı verirlerse onları serbest bırakın. Allah çok bağışlayıcı ve engin merhamet sahibidir.

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ

ثُمَّ ابْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦﴾

6 Eğer ilâhlığında, otoritesinde, mülkünde, tasarruflarında, Allah'a ortak koşan müşriklerden biri güvence ve himaye isterse onu koru kolla ki, Allah'ın kelâmını dinlemeye, anlamaya fırsatı olsun.

Sonra onu, kendisini güvenlik içinde hissedeceği yere kadar sağ salim ulaştır.

Böyle muamele, Allah'ın dini İslâm ile ilgili, hayır ve şer ile ilgili bilgi sahibi olmayan kavimlerin, İslâmî otoriteyi tanıma vesilesidir.